

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของวัยรุ่นต่ออิทธิพลของการนำเสนอภาพแพชั่นในนิตยสารวัยรุ่นที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบการแต่งกาย“มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากนิตยสารวัยรุ่นของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของการนำเสนอภาพแพชั่นในนิตยสารวัยรุ่นที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบการแต่งกายของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากนิตยสารวัยรุ่นกับอิทธิพลของภาพแพชั่นในนิตยสาร ที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบการแต่งกายของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

การศึกษาคั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) กำหนดใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative) กลุ่มตัวอย่าง คือ วัยรุ่นผู้อ่านนิตยสารวัยรุ่น ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 ตัวอย่าง แบ่งเป็นชาย 200 คน และหญิง 200 คน และใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ประเภทกลุ่มตัวอย่างกรอกเอง เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล รวบรวมข้อมูลด้วยการวัดครั้งเดียว (One shot Descriptive Study) ทำการทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือตามแนวคิดของครอนบัท (Cronbach Alpha Formula) จำนวน 30 ตัวอย่าง ได้ผลทดสอบความน่าเชื่อถือเครื่องมือที่มีความเชื่อถือในระดับสูงมีค่าการทดสอบความน่าเชื่อถือเครื่องมือที่ 0.9025 โดยการประมวลผลข้อมูลจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS Version 12.0 (Statistic Package for Social Science)

สำหรับการวิเคราะห์ผลการศึกษา ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ใช้สถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยจากสถิติแบบ t-test และค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป จากสถิติแบบ F-Test สำหรับสมมติฐานข้อที่ 2-3 ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์กับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากนิตยสารวัยรุ่น โดยใช้สถิติทดสอบแบบ Chi-Square ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีเกณฑ์การกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติว่าถ้าได้ผลมีค่า Sig. < 0.05 จะปฏิเสธสมมติฐาน H_0

และถ้าผลการวิเคราะห์ มีค่า Sig. มากกว่า 0.05 ทำให้ปฏิเสธสมมติฐาน H_1 ยอมรับสมมติฐาน H_0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 สรุปผลการศึกษาดังนี้

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นของวัยรุ่นต่ออิทธิพลของการนำเสนอภาพแฟชั่นในนิตยสารวัยรุ่นที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบการแต่งกาย” พบผลการศึกษาดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน แบ่งเป็นชาย 200 คนและหญิง 200 คนเมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 16-18 ปี มากที่สุด มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.หรือเทียบเท่า มากที่สุด และมีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาท มากที่สุด

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากนิตยสารวัยรุ่นของกลุ่มตัวอย่าง

นิตยสาร The Boy เป็นนิตยสารที่กลุ่มตัวอย่างอ่านมากที่สุด รองลงมาได้แก่ นิตยสาร I Like ส่วนใหญ่ซื้อจากร้านหรือแผงหนังสือ โดยมีระยะเวลาการอ่าน 2 ปี ขึ้นไป และนาน ๆ จะอ่านสักฉบับ กลุ่มผู้อ่านมักจะอ่านเฉพาะคอลัมน์ที่สนใจ มากที่สุด โดยส่วนใหญ่มีช่วงเวลากการอ่านนิตยสารช่วงเวลาที่ว่างที่บ้าน มากที่สุด เมื่อจำแนกตามระยะเวลาการอ่านนิตยสารต่อครั้งพบว่า ส่วนใหญ่มีระยะเวลาการอ่านต่อครั้ง จำนวน 30-60 นาที มากที่สุด

ส่วนที่ 3 อิทธิพลของภาพแฟชั่นในนิตยสารวัยรุ่น ที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบการแต่งกายวัยรุ่น

จากผลการศึกษาอิทธิพลของภาพแฟชั่นในนิตยสารด้านตัวแบบ (ผู้นำเสนอ) พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นว่าด้านตัวแบบ(ผู้นำเสนอ) มีอิทธิพล ในระดับเกิดแรงจูงใจ โดยมี เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้ว พบว่า มีอิทธิพลในระดับเกิดแรงจูงใจ ด้านบุคคลที่มีชื่อเสียงใน รองลงมาในระดับเกิดการจดจำ ได้แก่ บุคคลในแวดวงสังคมชั้นสูง เป็นผู้แสดงแบบให้กับเครื่องแต่ง

กาย และบุคคลทั่วไป/คนทำงาน/วัยรุ่น ที่ไม่มีชื่อเสียง ไม่มีอาชีพการแสดง เป็นผู้แสดงแบบให้กับเครื่องแต่งกาย

จากการศึกษาอิทธิพลของภาพแฟชั่นในนิตยสารด้านเครื่องแต่งกาย สามารถสรุปรายด้าน ดังนี้

ด้านเสื้อผ้า พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นว่าด้านเครื่องแต่งกาย ในด้านเสื้อผ้า ที่มีอิทธิพล ในระดับเกิดแรงจูงใจ เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้ว พบว่า อยู่ในระดับเกิดแรงจูงใจทุกด้าน โดยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านเสื้อผ้าทำให้เกิดความมั่นใจมากขึ้น รองลงมา ได้แก่ ช่วยเสริมบุคลิกให้ดูโดดเด่นยิ่งขึ้น แสดงให้เห็นถึงรูปแบบตามกระแสนิยม สื่อให้เห็นถึงความมีระดับ มีตราสินค้า/ยี่ห้อที่กำลังเป็นที่นิยมของวัยรุ่น และสื่อให้เห็นถึงค่านิยมที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อนตามลำดับ

ด้านทรงผม/การแต่งหน้า พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นว่าด้านเครื่องแต่งกาย ในด้านทรงผม/การแต่งหน้า ที่มีอิทธิพลในระดับเกิดแรงจูงใจ เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้ว พบว่า อยู่ในระดับเกิดแรงจูงใจ 4 ด้าน โดยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ทรงผม/การแต่งหน้าทำให้เกิดความมั่นใจมากขึ้น รองลงมา ได้แก่ ช่วยเสริมบุคลิกให้ดูโดดเด่นยิ่งขึ้น แสดงให้เห็นถึงรูปแบบตามกระแสนิยม สื่อให้เห็นถึงความมีระดับ และระดับเกิดการจดจำ จำนวน 2 ด้าน คือ มีสื่อให้เห็นถึงค่านิยมที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน และมีตราสินค้า/ยี่ห้อที่กำลังเป็นที่นิยมของวัยรุ่น ตามลำดับ

ด้านรองเท้า/กระเป๋า พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นว่าด้านเครื่องแต่งกาย ในด้านรองเท้า/กระเป๋า ที่มีอิทธิพล ในระดับเกิดแรงจูงใจ เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้ว พบว่า อยู่ในระดับเกิดแรงจูงใจ 5 ด้าน โดยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ รองเท้า/กระเป๋า ทำให้เกิดความมั่นใจมากขึ้น รองลงมา ได้แก่ ช่วยเสริมบุคลิกให้ดูโดดเด่นยิ่งขึ้น มีตราสินค้า/ยี่ห้อที่กำลังเป็นที่นิยมของวัยรุ่น สื่อให้เห็นถึงความมีระดับ และแสดงให้เห็นถึงรูปแบบตามกระแสนิยม และระดับเกิดการจดจำ 1 ด้าน คือ สื่อให้เห็นถึงค่านิยมที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน ตามลำดับ

ด้านเครื่องประดับ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นว่าด้านเครื่องแต่งกาย ในด้านเครื่องประดับ ที่มีอิทธิพล ในระดับเกิดแรงจูงใจ เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้ว พบว่า อยู่ในระดับเกิดแรงจูงใจ 5 ด้าน โดยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เครื่องประดับทำให้เกิดความมั่นใจมากขึ้น รองลงมา ได้แก่ ช่วยเสริมบุคลิกให้ดูโดดเด่นยิ่งขึ้น แสดงให้เห็นถึงรูปแบบตามกระแสนิยม สื่อให้เห็นถึงความมีระดับ และระดับเกิดการจดจำ 2 ด้าน คือ สื่อให้เห็นถึงค่านิยมที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน และมีตราสินค้า/ยี่ห้อที่กำลังเป็นที่นิยมของวัยรุ่น ตามลำดับ

จากการศึกษาอิทธิพลของภาพแฟชั่นในนิตยสารด้านอารมณ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นว่าด้านอารมณ์มีอิทธิพล ในระดับเกิดแรงจูงใจ เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้ว พบว่า มีอิทธิพลในระดับเกิดแรงจูงใจ ทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านอารมณ์ของภาพสื่อให้เห็นถึงความสดใสของวัยรุ่น รองลงมาคือ อารมณ์ของภาพสื่อให้เห็นถึงความทันสมัย/อยู่ในกระแส, อารมณ์ของภาพสื่อให้เห็นถึงความน่าเชื่อถือ และอารมณ์ของภาพสื่อให้เห็นถึงความดึงดูดใจต่อเพศตรงข้ามตามลำดับ

จากการศึกษาอิทธิพลของภาพแฟชั่นในนิตยสารด้านสถานที่/ฉาก พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นว่าด้านอารมณ์มีอิทธิพล ในระดับเกิดแรงจูงใจ โดย เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้ว พบว่า มีอิทธิพลในระดับเกิดแรงจูงใจ 2 ด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การนำเสนอภาพเครื่องแต่งกายเหมาะสมกับสถานที่หรือฉากที่ปรากฏในภาพ และการนำเสนอภาพเครื่องแต่งกายแสดงให้เห็นถึงสถานที่ที่เป็นศูนย์รวมของการแต่งกายเฉพาะกลุ่มของวัยรุ่นกลุ่มต่าง ๆ และระดับเกิดการจดจำ คือ การนำเสนอภาพเครื่องแต่งกายแสดงให้เห็นถึงสถานที่ที่เป็นประเทศต้นกำเนิดของเครื่องแต่งกายนั้น ๆ

ส่วนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 วัยรุ่นที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากนิตยสารวัยรุ่นแตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือนต่างกันจะมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากนิตยสารวัยรุ่นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สมมติฐานที่ 2 วัยรุ่นที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นเรื่องอิทธิพลของการนำเสนอภาพแฟชั่นในนิตยสารวัยรุ่นที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบการแต่งกายแตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศและรายได้ต่อเดือนต่างกัน จะมีความคิดเห็นเรื่องอิทธิพลของการนำเสนอภาพแฟชั่นในนิตยสารวัยรุ่นที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบการแต่งกายไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุและระดับการศึกษาต่างกัน จะมีความคิดเห็นเรื่องอิทธิพลของการนำเสนอภาพแฟชั่นในนิตยสารวัยรุ่นที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบการแต่งกายแตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สมมติฐานที่ 3 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากนิตยสารวัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับอิทธิพลของการนำเสนอภาพแฟชั่นในนิตยสารวัยรุ่นที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบการแต่งกาย

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากนิตยสารวัยรุ่นกับอิทธิพลของการนำเสนอภาพแฟชั่นในนิตยสารวัยรุ่นที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบการแต่งกายพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากนิตยสารแตกต่างกันในด้านความถี่ในการอ่านนิตยสาร มีความสัมพันธ์กับอิทธิพลของการนำเสนอภาพแฟชั่นในนิตยสารวัยรุ่นที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบการแต่งกายต่างกันที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นของวัยรุ่นต่ออิทธิพลของการนำเสนอภาพแฟชั่นในนิตยสารวัยรุ่นที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบการแต่งกาย” ผู้ศึกษาได้อาศัยกรอบแนวคิดเกี่ยวกับนิตยสาร แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น รวมทั้งทฤษฎีเกี่ยวกับการเลียนแบบ และทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารตลอดจนข้อมูลจากผลการศึกษาและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถอภิปรายผลการศึกษาได้ดังนี้

1. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากนิตยสารวัยรุ่น นิตยสาร The Boy เป็นนิตยสารที่กลุ่มตัวอย่างอ่านมากที่สุด รองลงมาได้แก่ นิตยสาร I Like ทั้งนี้เป็นเพราะว่านิตยสาร The Boy ถือว่าเป็นนิตยสารของวัยรุ่นชาย-หญิงที่มีระยะเวลายาวนานมากกว่า 17 ปี โดยจะนำเสนอข่าวคราวติดตามความเคลื่อนไหวของแวดวงบันเทิง เรื่องราวของดารา-ศิลปิน นักร้อง-นักแสดงจากประเทศไทย ประเทศในแถบยุโรป อเมริกา รวมถึงประเทศในแถบเอเชีย เช่น เกาหลี ญี่ปุ่น ฮองกง ไต้หวัน ซึ่งจะเน้นรูปแบบการนำเสนอให้ทันสมัยและเนื้อหาสามารถอ่านได้ทั้งชายและหญิง นอกจากเหตุผลดังกล่าวแล้ว นิตยสาร The Boy ยังมีความน่าสนใจอีกหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นภาพแฟชั่นของเหล่าดารา-ศิลปินไทยและต่างประเทศ ภาพนายแบบ-นางแบบที่ขึ้นปกนิตยสารในแต่ละฉบับ ภาพโปสเตอร์ดารา-ศิลปินที่แจกฟรีแทรกอยู่ภายในเล่ม เนื้อหาสาระต่าง ๆ ด้านแฟชั่น การแต่งกาย เครื่องประดับที่กำลังเป็นที่นิยมในกลุ่มวัยรุ่น เรื่องของสุขภาพ การดูแลรักษาตนเอง เรื่องเกี่ยวกับสังคมวัยรุ่น และอื่น ๆ ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นเรื่องที่วัยรุ่นให้ความสนใจและติดตามเป็นพิเศษ การนำเสนอแฟชั่นการแต่งกายส่วนใหญ่จะนำเสนอด้วยดารา-ศิลปินไทยที่กำลังได้รับความนิยมอยู่ในขณะนั้น

ส่วนนิตยสาร I-Like จะเป็นนิตยสารวัยรุ่นที่เน้นเกี่ยวกับสังคมวัยรุ่น ดารา-ศิลปินที่กำลังได้รับความนิยมทั้งของไทยและต่างประเทศ โดยจะเน้นในแถบเอเชียด้วยกัน รวมไปถึงการ

ให้คำแนะนำทั้งเรื่องในชีวิตประจำวันของวัยรุ่นและเกร็ดความรู้เล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน ทั้งนี้รูปแบบการนำเสนอแพ้นั้นการแต่งกายจะเป็นในรูปแบบของแถบเอเชียเป็น ส่วนใหญ่ ในขณะที่นิตยสารหัวนอกอย่างนิตยสาร Seventeen และ Cleo ได้รับความสนใจอยู่ใน ระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชูลีพร เหวงศักดิ์โสภาคย์¹ ที่ทำการศึกษาวิจัยถึงการ เปิดรับสื่อ การรับรู้เกี่ยวกับสังคมตะวันตก และการใช้ชีวิตแบบสังคมตะวันตกของวัยรุ่นไทยในเขต กรุงเทพมหานคร ซึ่งผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นมากกว่าครึ่ง มีพฤติกรรมในการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับ สังคมตะวันตกในระดับปานกลาง หากจะพิจารณาถึงนิตยสารประเภทนี้แล้ว พบว่าจะในเนื้อหา นิตยสาร มีการเน้นเนื้อหาแฟชั่นแบบตะวันตก การดูแลความงาม การแต่งตัว การดูแลสุขภาพ เพศศึกษา ฯลฯ สำหรับผู้หญิง โดยเน้นการใช้ชีวิตแบบผู้หญิงยุคใหม่ มั่นใจ สดใสและกล้า แสดงออก การนำเสนอเนื้อหาและภาพแฟชั่นค่อนข้างหวือหวาทำทนายต่อคำวิจารณ์ในสังคมไทย ทำให้วัยรุ่นบางส่วนอาจมีทัศนคติไม่ดีกับภาพลักษณ์ของนิตยสารประเภทนี้ และอีกปัจจัยหนึ่ง อาจจะเป็นเพราะราคาของนิตยสาร ที่มีราคาค่อนข้างสูงกว่านิตยสารของไทย กลุ่มผู้อ่านที่เป็น วัยรุ่นยังไม่มีรายได้ที่สูงมากนัก จึงมีวัยรุ่นบางส่วนเท่านั้นที่เลือกซื้อนิตยสารประเภทนี้ และจะเป็น วัยรุ่นตอนปลายเสียส่วนใหญ่

พีระ จิระโสภณ² ได้กล่าวว่า ผู้รับสารจะมีกระบวนการเลือกสรร (Selective Exposure) ซึ่งกระบวนการเลือกรับสารจะเปรียบเสมือนเครื่องกรอง (Filters) ข่าวดสารในการรับรู้ ซึ่งจะแตกต่างกันไปตามประสบการณ์ ความต้องการ ความเชื่อ ทัศนคติ ความรู้สึกนึกคิด ฯลฯ ของแต่ละบุคคล เพื่อนำมาใช้ในการแก้ปัญหาหรือตอบสนองความต้องการของตน ซึ่งหาก พิจารณาถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารจากนิตยสารต่าง ๆ ที่กลุ่มวัยรุ่นจะเลือกเปิดรับซึ่งมีอยู่อย่าง มากมายในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นสื่อโทรทัศน์ อินเทอร์เน็ตหรือภาพยนตร์ต่าง ๆ นิตยสารวัยรุ่นก็ เป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่วัยรุ่นให้ความสนใจ การที่วัยรุ่นเลือกที่จะเปิดรับข่าวสารจากนิตยสาร ถือ เป็นหนึ่งในกระบวนการเลือกสรรในขั้นตอนหนึ่งแล้ว และนิตยสารวัยรุ่นที่เกิดขึ้นอย่างมากมายใน ปัจจุบันทำให้กลุ่มผู้อ่านมีแนวโน้มที่จะเลือกเปิดรับข่าวสารต่าง ๆ ตามความต้องการและความ

¹ชูลีพร เหวงศักดิ์โสภาคย์, “การเปิดรับสื่อ การรับรู้เกี่ยวกับสังคมตะวันตก และการ ใช้ชีวิตแบบสังคมตะวันตกของวัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานคร,” (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541), น. บทคัดย่อ..

²พีระ จิระโสภณ, “ทฤษฎีการสื่อสารมวลชน,” ใน เอกสารการสอนชุดวิชาหลักและ ทฤษฎีการสื่อสาร, หน่วยที่ 9-15 (นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2535), น. 636.

สนใจของตนเอง เพื่อนำมาใช้แก้ปัญหาหรือตอบสนองความต้องการในด้านต่าง ๆ ก็ถือว่าเป็นกระบวนการเลือกสรรอีกขั้นตอนหนึ่งของการเลือกรับสาร เพราะในประเภทของนิตยสารวัยรุ่นเองนั้น ก็มีการแบ่งประเภทย่อยลงไปอีก ไม่ว่าจะเป็นนิตยสารวัยรุ่นที่เน้นเกี่ยวกับดารารหรือศิลปินที่วัยรุ่นชื่นชอบในขณะนั้น ที่แบ่งย่อยออกไปตามประเทศที่กำลังได้รับความนิยมต่าง ๆ ทั้งจากทางตะวันตก หรือในแถบเอเชียเอง เช่น เกาหลี ญี่ปุ่น ไต้หวัน นิตยสารวัยรุ่นที่เน้นเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกาย ที่ก็มีประเภทแยกย่อยออกไปอีกว่าเน้นการแต่งกายในรูปแบบใด หรือนิตยสารวัยรุ่นที่เน้นเนื้อหาในการดูแลตัวเอง ซึ่งวัยรุ่นแต่ละคนก็มีความต้องการที่จะตอบสนองความสนใจหรืออยากรู้ อยากเห็นในเรื่องที่แตกต่างกันออกไป จึงทำให้วัยรุ่นมีการเลือกเปิดรับข่าวสารจากแหล่งที่แตกต่างกันออกไปตามความชอบหรือลักษณะความต้องการของแต่ละบุคคล รวมไปถึงทัศนคติของวัยรุ่น ซึ่งเป็นตัวแปรอยู่ระหว่างการรับและการตอบสนองต่อข่าวสารต่าง ๆ วัยรุ่นอาจมีทัศนคติที่เปลี่ยนไปตามความต้องการของตนเองหรือสภาพแวดล้อมรอบตัว ซึ่งก็เป็นลักษณะของวัยรุ่นที่อยู่ในช่วงของการค้นหาตัวเอง ทัศนคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ และเมื่อทัศนคติเปลี่ยนแปลงไปการเลือกรับข่าวสารก็จะเปลี่ยนแปลงไปด้วย

2. กลุ่มตัวอย่างจะซื้อนิตยสารจากร้านหรือแผงหนังสือ ยืมเพื่อนหรือญาติพี่น้อง และยืมอ่านตามร้านหรือแผงหนังสือตามลำดับ โดยมีระยะเวลาการอ่าน 2 ปี ขึ้นไป และนาน ๆ จะอ่านสักฉบับ อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างยังอยู่ในวัยเรียน มีค่าใช้จ่ายที่ไม่แน่นอน และไม่ได้มีรายได้สูงนัก และนิตยสารมีราคาที่สูง จึงทำให้ต้องเลือกซื้อและพิจารณานิตยสารที่ตนเองสนใจและชื่นชอบจริง ๆ จึงเป็นเหตุผลหนึ่งให้กลุ่มตัวอย่างใช้วิธีขอยืมเพื่อนหรือญาติพี่น้อง และยืมอ่านตามร้านหรือแผงหนังสือ และหากเป็นการยืมผู้อื่นหรือยืมอ่านในร้านหนังสือ กลุ่มตัวอย่างก็จะใช้เวลาอ่านอย่างรวดเร็ว ทำให้ส่วนใหญ่เลือกอ่านเฉพาะคอลัมน์ที่สนใจ

กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีช่วงเวลากการอ่านนิตยสารช่วงเวลาว่างที่บ้าน มากที่สุด ที่สามารถใช้เวลาในการอ่านต่อครั้งได้ 30-60 นาที ซึ่งอาจถือได้ว่าเป็นการใช้เวลาพักผ่อนหรือผ่อนคลายความตึงเครียดจากการเรียน รวมทั้งเพื่อความบันเทิง เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างอยู่ในวัยเรียน เป็นนักเรียน นักศึกษาซึ่งต้องใช้เวลาส่วนใหญ่ในการเรียน การอ่านหนังสือเรียน คั่นคว้า ฯลฯ กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นวัยรุ่นจึงต้องจัดสรรเวลาในการทำกิจกรรมอื่น ๆ นอกเหนือจากการเรียน

3. ผลการศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างกับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากนิตยสารวัยรุ่น พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษาและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากนิตยสารที่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่า ความแตกต่างส่วนบุคคลตามปัจจัยพื้นฐาน และสภาพแวดล้อม มีอิทธิพลต่อความ

แตกต่างกันในด้านพฤติกรรมการอ่านนิตยสารของวัยรุ่น โดยบุคคลย่อมต้องการข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ รวมทั้งเห็นว่านิตยสารเป็นสื่อที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย และมีการนำเสนอเนื้อหาที่น่าสนใจ การที่กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการอ่านโดยเลือกลักษณะใดจากนิตยสารนั้นขึ้นอยู่กับความแตกต่างส่วนบุคคล โดยเฉพาะปัจจัยทางจิตวิทยา พื้นฐานภูมิหลังรวมถึงสภาพแวดล้อมอื่น ๆ ซึ่งเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการแสดงออกทางพฤติกรรมโดยตรง เพราะกลุ่มตัวอย่างอาจเห็นนิตยสารแต่ละฉบับมีความน่าสนใจ มีจุดเด่นแตกต่างกันขึ้นอยู่กับความชื่นชอบของแต่ละบุคคล

ซึ่งตรงกับผลการศึกษาของ สิ้นนภา ภู่ว่าง ที่ได้ศึกษาเรื่อง “การเปิดรับข่าวสารทัศนคติ และการแต่งกายตามแฟชั่นของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยผลการศึกษาพบว่า ผู้ที่มีเพศ อายุ การศึกษา และรายได้แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกายแตกต่างกัน³

4. ผลการศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างกับอิทธิพลของการนำเสนอภาพแฟชั่นในนิตยสารวัยรุ่นที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบการแต่งกายพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุและระดับการศึกษาต่างกัน จะมีความคิดเห็นเรื่องอิทธิพลของการนำเสนอภาพแฟชั่นในนิตยสารวัยรุ่นที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบการแต่งกายที่แตกต่างกัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศและรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นเรื่องอิทธิพลของการนำเสนอภาพแฟชั่นในนิตยสารวัยรุ่นที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบการแต่งกายที่ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะว่าในช่วงวัยต่าง ๆ ของวัยรุ่นก็มีความต้องการแตกต่างกันไป ซึ่งบุคลิกลักษณะของแต่ละบุคคลก็แตกต่างกันออกไปตามสภาพจิตใจและสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ ซึ่งสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบข้างอาจเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการเลียนแบบ

ปัจจุบันการนำเสนอแฟชั่นการแต่งกายนั้น นิตยสารหลายฉบับ ได้ให้ความสนใจกับการนำผู้แสดงแบบที่ไม่เป็นที่รู้จักในสังคม เป็นบุคคลธรรมดาเป็นผู้แสดงแบบ เพื่อสร้างความแตกต่าง และให้กลุ่มผู้อ่านเกิดความรู้สึกว่าการสวมใส่เครื่องแต่งกายแบบผู้แสดงแบบที่เป็นบุคคลธรรมดาที่เปรียบเสมือนเป็นกลุ่มอ้างอิงใกล้ตัว จะสามารถเข้าถึงได้ง่ายและดูเหมาะสมกับสภาวะความเป็นจริงหรือในสภาพแวดล้อมของกลุ่มเป้าหมาย มีความเป็นไปได้ในกระบวนการรับรู้หรือนึกเห็นความแตกต่าง ซึ่งมีการแฝงแนวความคิดให้ทราบถึงความนิยมที่กำลังเกิดขึ้นในปัจจุบัน โดยกลุ่มผู้อ่านได้รับอิทธิพลจากด้านนี้ในระดับเกิดการจดจำ จึงอาจมีส่วนในการกระตุ้นให้กลุ่ม

³สิ้นนภา ภู่ว่าง, “การเปิดรับข่าวสาร ทัศนคติ และการแต่งกายตามแฟชั่นของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร,” (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544), น. บทคัดย่อ.

ผู้อ่านวัยรุ่นเกิดการนำไปปรับใช้ในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับรูปแบบการแต่งกายของตนเอง และอาจเป็นการสร้างความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงการแต่งกายที่เป็นอยู่ที่ไม่ทันสมัยหรืออยู่ในกระแสนิยมในขณะนั้นแล้ว

จากการศึกษาในครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างได้รับอิทธิพลที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบการแต่งกายที่อยู่ในขั้นเกิดแรงจูงใจจากบุคคลที่มีชื่อเสียงในวงการบันเทิงมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ Burke⁴ ที่ได้กล่าวว่า การเลียนแบบการแต่งกายของวัยรุ่น ทั้งการเลียนแบบบุคคลที่ตนชื่นชอบและกลุ่มเพื่อน เพื่อแสดงถึงสิ่งที่ตนมุ่งหวังให้กับบุคคลทั่วไปรับรู้ในการเป็นสมาชิกจากรูปแบบการแต่งกายที่เป็นเอกลักษณ์เหมือนกัน และ Boon & Lomore⁵ ได้ศึกษาอิทธิพลจากความชื่นชอบบุคคลที่มีชื่อเสียงที่มีต่อวัยรุ่น พบว่า กลุ่มวัยรุ่นส่วนมากมักเลียนแบบการแต่งกาย และพฤติกรรมของบุคคลที่มีชื่อเสียงที่ตนชื่นชอบ แต่การเลียนแบบดังกล่าวไม่ส่งผลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตอย่างถาวร ซึ่งอิทธิพลของบุคคลที่มีชื่อเสียงมีผลต่อทัศนคติ ค่านิยม รวมถึงศีลธรรมและจริยธรรมในการประกอบอาชีพจะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับพัฒนาการในการสร้างเอกลักษณ์ความเป็นตัวเองเป็นสำคัญ

การที่บุคคลที่มีชื่อเสียงในวงการบันเทิงมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะการแต่งกายที่เห็นได้อย่างชัดเจนในวัยรุ่น ซึ่งบางครั้งเป็นการสร้างค่านิยมในการเลียนแบบมากกว่า ค่านิยมของการแต่งกายจะเปลี่ยนแปลงไปตามวัยและตามสถานะแวดล้อม ตามลักษณะทั่วไปของวัยรุ่น ที่จะมีการเปลี่ยนแปลงทางด้าน อารมณ์ จิตใจ และร่างกายเป็นอย่างมาก วัยรุ่นเป็นวัยที่เริ่มสนใจ ศึกษา ค้นคว้า ทดลองสิ่งใหม่ ที่ตนพอใจไม่ว่าจะเป็นเรื่องเพศตรงข้าม, แฟชั่นต่าง ๆ หรือเทคโนโลยีใหม่ ๆ ถ้าวัยรุ่นได้รับการกระตุ้นจากสิ่งแวดล้อมที่ยั่วยุก็จะมีแนวโน้มที่จะสนองตอบต่อความต้องการของตนได้ง่าย และเกิดพฤติกรรมเลียนแบบต่างๆ ตามค่านิยมของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านร่างกาย ที่แฟชั่นสมัยใหม่เข้ามามีบทบาทในด้านการแต่งกาย สิ่งเหล่านี้บางอย่างเป็นสิ่งจำเป็นและบางอย่างเป็นสิ่งฟุ่มเฟือย

---

⁴Burke, J. Teenagers, Clothes, and Gang Violence, Educational Leadership, (September 1991):11-13.

⁵S. Boon, and C. Lomore, "Fan Club Confessions: Teens Underestimate Influence of Celebrity Idols," Psychology Today (January - February 2002):18.

4. ความต้องการของมนุษย์โดยเฉพาะอย่างยิ่งของวัยรุ่น มักจะขึ้นอยู่กับค่านิยมที่แต่ละคนยึดถือ และส่วนใหญ่ก็มักจะยึดถือค่านิยมในกลุ่มที่ตนเข้าร่วมด้วย ในวัยรุ่นจะมีความต้องการใหม่ๆ เกิดขึ้นเพิ่มเติมจากวัยเด็กหลายอย่างซึ่งเป็นไปตามสภาพการเปลี่ยนแปลงของร่างกายและอารมณ์ในความต้องการนั้น ๆ เป็นสำคัญ

การที่จะให้วัยรุ่นจะได้รับแต่สิ่งดี ๆ จากครอบครัวและสังคมนั้นไม่ได้มีแต่พ่อแม่ หรือสังคมที่ใกล้ชิดเท่านั้น แต่ยังมีสังคมอีกสังคมหนึ่งที่เราเรียกกันว่า วงการบันเทิง เป็นสังคมที่เปิดกว้าง ต่อคนทุกเพศทุกวัย ซึ่งสามารถรู้จักได้จากข่าวสาร ที่ถูกนำเสนอทางสื่อต่าง ๆ รวมถึงสื่อ นิตยสาร ที่วัยรุ่นสามารถเข้าถึงได้ง่ายและสามารถสร้างการจดจำได้เป็นอย่างดี นั่นไม่ได้หมายความว่าในวงการบันเทิงจะมีแต่สิ่งไม่ดี เพียงแต่วัยรุ่นจะมีโอกาสที่จะเกิดการเลียนแบบจากสิ่งที่ได้เห็น ได้ฟัง และได้รับรู้ในทุกรูปแบบ การที่เด็กวัยรุ่นนิยมแต่งตัวตามเป็นอย่างมาก เนื่องจากได้รับความเข้าใจมาผิด ๆ ว่า ใครที่สามารถแต่งตัวได้เหมือนบุคคลที่มีชื่อเสียงในวงการบันเทิงมากที่สุด อาจเรียกได้ว่าเป็นคนที่ทันต่อกระแสสมัยใหม่ในเรื่องการแต่งกายตามแฟชั่นมากที่สุดก็เป็นได้

5. ปัจจุบันจะเห็นได้ว่าวัยรุ่นแต่งตัวตามดารานักแสดง ไม่ว่าจะเป็นนิตยสารแฟชั่น หรือสื่ออื่น ๆ ซึ่งสามารถเลียนแบบได้ไม่ยาก เนื่องจากมีร้านค้าที่นำเสื้อผ้าตามแฟชั่นมาขาย ตามสถานที่ต่าง ๆ

แต่จากการศึกษาจะพบว่าไม่ใช่วัยรุ่นทุกคนที่มีจะได้รับอิทธิพลจากการนำเสนอภาพแฟชั่นในนิตยสารที่นำไปสู่พฤติกรรมการแต่งกายเลียนแบบสมัยนิยมหรือเลียนแบบตามบุคคลที่มีชื่อเสียง ซึ่งก็เป็นวัยรุ่นส่วนหนึ่งที่มีความเป็นตัวของตัวเอง มีความเชื่อมั่นในตนเองและมีวิถีชีวิตในแบบของตนเอง ก็จะมีการเลียนแบบน้อยกว่าวัยรุ่นที่มีความมั่นใจในตนเองน้อย หรืออาจจะเป็นตัวแบบเสียเองมากกว่าจะเป็นผู้เลียนแบบ

เมื่อวัยรุ่นค้นหาเอกลักษณ์ของตัวเองได้พบ รู้จักตัวของเขาเอง รู้ว่าชอบหรือไม่ชอบอะไร และอะไรคือสิ่งที่เขาต้องการ วัยรุ่นก็จะเริ่มพัฒนาเรื่องการแต่งตัวไปสู่รูปแบบที่ตัวเองชอบ หรือไปสู่รูปแบบที่ตัวเองรู้สึกว่าเหมาะกับวัย กับสิ่งที่ต้องการ ช่วงเวลาที่ผ่านไปจะทำให้เกิดการพัฒนาผ่านช่วงของวัยรุ่นและผ่านช่วงเวลาของแฟชั่นเรื่องการแต่งตัวตามวัยไปได้

ข้อเสนอแนะ

1. จากการศึกษาในครั้งนี้ ทำให้เห็นภาพรวมในด้าน การเผยแพร่ข่าวสารแฟชั่นการแต่งกายของสื่อมวลชนผ่านทางสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทนิตยสาร ซึ่งมีส่วนในการสร้างกระแสค่านิยมให้กับวัยรุ่นในเรื่องการแต่งกายที่ทันสมัยในระดับที่เกิดแรงจูงใจ เป็นการวิเคราะห์ด้านผู้รับสารหรือกลุ่มผู้อ่านที่เป็นวัยรุ่น พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากนิตยสารวัยรุ่นและสนใจในแฟชั่นการแต่งกายเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนต้น ทั้งนี้ผู้ผลิตควรพิจารณาถึงความเหมาะสมของการนำเสนอภาพและเนื้อหาเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกายที่เหมาะสมกับเพศ วัย ลักษณะพื้นฐานต่าง ๆ ของวัยรุ่น รวมไปถึงความเหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมของไทย ซึ่งจะสามารถเป็นการปลูกฝังค่านิยมและแนวความคิดที่ถูกต้องเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว อีกทั้งวัยรุ่นเป็นวัยที่อยู่ในช่วงที่กำลังต้องการค้นหาตัวเองและเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ จากสิ่งรอบตัว การนำเสนอเนื้อหาและภาพที่เหมาะสมจึงเป็นสิ่งที่สามารถปลูกฝังพื้นฐานทางความคิดที่ดีให้กับวัยรุ่นได้

2. ในปัจจุบันกลุ่มตัวอย่างที่เป็นวัยรุ่นชายและหญิง มีความต้องการข้อมูลข่าวสารทางด้านแฟชั่นการแต่งกายไม่แตกต่างกันมากนัก ซึ่งต่างจากเดิมที่วัยรุ่นหญิงมักมีความต้องการข้อมูลข่าวสารทางด้านนี้มากกว่า โดยส่วนใหญ่แล้วมีความต้องการเพื่อนำมาเสริมสร้างความมั่นใจให้ตัวเองและเสริมสร้างบุคลิกให้ดูดียิ่งขึ้น และต้องการสร้างความโดดเด่นเพื่อดึงดูดใจเพศตรงข้าม อันเป็นลักษณะพื้นฐานของวัยรุ่น เพราะวัยนี้เริ่มจะสนใจเพศตรงข้ามและต้องการดึงดูดความสนใจด้วยวิธีการต่าง ๆ ดังนั้นการนำเสนอภาพแฟชั่นเครื่องแต่งกายนั้น ไม่ควรที่จะชี้เข้าไปในทางล่อแหลมเพื่อแสดงออกว่าเป็นการดึงดูดใจต่อเพศตรงข้าม ถ้ามีบุคคลที่มีชื่อเสียงเป็นตัวอย่งให้เห็นด้วยวัยรุ่นก็จะกล้าที่จะตัดสินใจที่จะทำตามมากขึ้น วัยรุ่นบางคนอาจไม่ได้คำนึงถึงเรื่องเพศและอันตรายที่จะเกิดขึ้น จึงควรนำเสนอไปในทิศทางอื่นที่สามารถแนะนำให้วัยรุ่นทำตัวเองเป็นที่น่าสนใจได้ อย่างเช่น การที่จะทำให้ตัวเองดูดีได้ไม่จำเป็นต้องแต่งกายในลักษณะที่ล่อแหลม แต่ควรพิจารณาถึงความเหมาะสมของบุคลิกลักษณะของตัวเองว่าเป็นอย่างไร และสามารถดึงดูดเด่นตรงนั้นให้ดูโดดเด่นและน่าสนใจได้อย่างไร โดยเน้นความเป็นตัวของตัวเอง รวมถึงความเหมาะสมเป็นหลักสำคัญ

3. จากการศึกษายังพบว่า องค์ประกอบด้านภาพแฟชั่นการแต่งกายที่นำเสนอผ่านทางนิตยสารนั้น มีอิทธิพลต่อวัยรุ่นในระดับเกิดแรงจูงใจ และการที่วัยรุ่นมีพฤติกรรมในการเปิดรับข่าวสารด้านความถี่ซึ่งมีความสัมพันธ์กับอิทธิพลของการนำเสนอภาพแฟชั่นในนิตยสารวัยรุ่นที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบการแต่งกายนั้น อาจนำไปประยุกต์กับวิธีการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร

ด้านอื่น ๆ ที่จะทำให้เกิดอิทธิพลต่อวัยรุ่น ไม่ว่าจะ เป็นทางด้านการโฆษณาสินค้าต่าง ๆ ทางนิตยสารหรือการประชาสัมพันธ์ โดยอาจจะเลือกใช้วิธีการนำเสนอด้วยภาพประกอบในคอลัมน์แฟชั่นการแต่งกาย เนื่องจากภาพสินค้าแฟชั่นจะทำให้วัยรุ่นเกิดความมั่นใจการแต่งกายและสร้างการจดจำได้ง่าย โดยมีความหลากหลายของรูปแบบและมีทางเลือกให้ปรับแต่งตามบุคลิกลักษณะของตนเอง

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในอนาคต

1. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะผู้รับสารหรือในฐานะผู้บริโภคเท่านั้น มิได้มีการศึกษาไปถึงผู้ส่งสาร หรือในฐานะสื่อต่าง ๆ ซึ่งการศึกษาในฐานะผู้รับสารมีอยู่พอสมควรแล้ว หากมีการศึกษาเรื่องเดียวกันนี้อีกในครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกายจากโดยการวิเคราะห์ตัวบทหรือเนื้อหาแฟชั่นที่นำเสนอในนิตยสารหรือวิเคราะห์ด้านผู้ผลิตว่าเป็นอย่างไร จึงทำให้กลุ่มวัยรุ่นมีการแต่งกายตามแฟชั่นที่นำเสนอได้

2. การศึกษาเนื้อหาจากนิตยสารในครั้งนี้เป็นเพียงการวิเคราะห์ด้านภาพแฟชั่นที่ปรากฏในนิตยสารเท่านั้น ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรศึกษาเนื้อหาด้านอื่น ๆ เช่น โลโก้สไตล์ มุมมองจากสื่อในด้านต่าง ๆ ที่มีต่อวัยรุ่น เพื่อเปรียบเทียบว่าสามารถมีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมเลียนแบบของวัยรุ่นได้หรือไม่

3. ควรมีการศึกษาถึงอิทธิพลของสื่อมวลชนในด้านอื่น ๆ ที่มีผลต่อพฤติกรรมเลียนแบบของวัยรุ่น ไม่ว่าจะ เป็นจากสื่อโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต หรือภาพยนตร์ทั้งไทยและต่างประเทศ เป็นต้น

4. หากมีการเก็บข้อมูลตามสถานศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน นิสิต นักศึกษานั้น ควรจะพยายามหลีกเลี่ยงช่วงเวลาที่ถูกกำหนดสอบ หรือช่วงสอบ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างจะมาสถานศึกษาเพื่อการสอบ ซึ่งอาจพบเจอในจำนวนที่ไม่แน่นอน และอาจจะได้คำตอบที่ไม่สมบูรณ์ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างอาจมีเวลาน้อยหรือไม่พร้อมจะตอบแบบสอบถาม ซึ่งอาจทำให้ผลการศึกษาลดเคลื่อนจากความเป็นจริงได้